

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/98/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717212126
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6717212126.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Detva, dieťa matky C. D. E., DiS. art, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. H. XXX/X, A., zastúpenej spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Gabriela Klátiková, PhD., s.r.o., so sídlom Terézie Vansovej 446/8, Banská Bystrica, IČO: 53 796 306 a otca F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX, J., prechodne bytom K. C. X, A., zastúpeného spoločnosťou: SUCHÝ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Horná 13, Banská Bystrica, IČO: 52 826 791, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, na odvolanie rodičov proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/347/2017-1539 zo dňa 13. februára 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., III. a V. ako i v súvisiacom výroku o trovách konania (VI.)
z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Zvolen po tom, čo zveril maloletú A. B. do osobnej starostlivosti matky, zaviazal otca platiť na výživu maloletej výživné vo výške 100,- Eur mesačne od 20.10.2017 do 31.08.2019 a vo výške 150,- Eur mesačne od 01.09.2019 vždy do 25. dňa v mesiaci k rukám matky vopred. Na zameškanom výživnom za obdobie od 20.10.2017 do splatnosti výživného za mesiac január 2024 vo výške 5.219,- Eur povolil otcovi splátky po 50,- Eur splatné spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok. Styk otca s maloletou neupravil a uložil rodičom výchovné opatrenie podrobiť sa poradenstvu zameranému na obnovu vzťahu maloletej s otcom za súčinnosti úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine, keď konštatoval, že maloletá A. je vo výlučnej osobnej starostlivosti matky od svojich 2 rokov veku, kedy otec opustil spoločnú domácnosť, styk s otcom počas priebehu konania bol problematický a nebolo by v najlepšom záujme maloletej, aby bola zverená otcovi aj napriek tomu, že podľa záverov znaleckého dokazovania vhodnejšou osobou pre výchovu maloletej by bol otec. Pri rozhodovaní o výške výživného zo strany otca vychádzal z ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine a s prihliadnutím na potreby maloletej, ako aj na možnosti a schopnosti otca konštatoval, že výživné vo výške 100,- Eur mesačne do nástupu na povinnú školskú dochádzku a 150,- Eur mesačne po nástupe maloletej na povinnú školskú dochádzku je primerané a postačujúce na úhradu potrieb maloletej v súčasnosti. Otec v čase podania návrhu bol SZČO s predmetom podnikania kovoobrábanie, kúpa tovaru na účely predaja konečnému spotrebiteľovi. Podľa daňového priznania v roku 2017 mal príjmy z podnikania vo výške 14.239,59 Eur a výdavky vo výške 22.384,12 Eur. Z lustrácie v L. M. vyplýva, že mesačný príjem otca v rokoch 2018 až 2023 sa pohyboval v rozmedzí od 440,- Eur po 700,- Eur mesačne tak, ako to odôvodnil v odseku 24. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Otec v rozhodnom období prispieval na výživu dieťaťa sumou 50,- Eur mesačne, čo súd prvej inštancie zohľadnil pri vyčíslení zameškaného výživného.

Keďže maloletá dlhodobo odmieta styk s otcom, čo mal súd prvej inštancie preukázané jednak zo samotného vyjadrenia maloletej, ako aj z konania o výkon rozhodnutia vedeného tamojším súdom pod sp. zn. 15Em/4/2021, kde bol výkon rozhodnutia neodkladného opatrenia vyhlásený za neprípustný, styk otca s maloletou neupravil a uložil rodičom výchovné opatrenie podrobiť sa poradenstvu zameranému na obnovu vzťahov maloletej s otcom, ktorý bude vykonávaný za súčinnosti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2. Na odvolanie matky i otca proti rozsudku súdu prvej inštancie vo veci rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom sp.zn. 13CoP/108/2024 zo dňa 26.06.2024, ktorým zmenil výroky o výživnom a otcovi uložil povinnosť platiť výživné pre maloletú A. vo výške 100,- Eur mesačne od 20.10.2017 do 31.08.2018 a vo výške 150,- Eur mesačne od 01.09.2018 vždy do každého 25. dňa v mesiaci k rukám matky vopred a na zameškanom výživnom za obdobie od 20.10.2017 do 26.06.2024 vo výške 7.519,- Eur otcovi povolil splátky po 50,- Eur mesačne, splatné spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení jednej splátky. V ostatných častiach rozsudok okresného súdu potvrdil a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď v nadväznosti na zverenie maloletej A. do osobnej starostlivosti matky rozhodol o vyživovacej povinnosti otca k maloletej a vo veci vykonal i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď ustálil výšku vyživovacej povinnosti zo strany otca do nástupu maloletej na povinnú školskú dochádzku v sume 100,- Eur mesačne a od nástupu na povinnú školskú dochádzku v sume 150,- Eur mesačne. Takto ustálený rozsah vyživovacej povinnosti považoval za primeraný, aj keď postačuje len na pokrytie základných potrieb maloletej. Pochybenie konštatoval pri určení dátumu nástupu maloletej na povinnú školskú dochádzku, ktorá i podľa potvrdenia predloženeho matkou v priebehu odvolacieho konania nastúpila na povinnú školskú dochádzku 03.09.2018, preto rozsudok v tejto časti, aj v časti zameškaného výživného zmenil. Pokiaľ ide o styk otca s maloletou uviedol, že súd prvej inštancie pri úprave styku otca s maloletou správne prihliadol na okolnosti prejednávanej veci a situáciu, ktorá medzi účastníkmi pretrváva. Maloletá striktno odmieta styk s otcom, čo napokon viedlo k zastaveniu exekučného konania pod sp.zn. 15Em/4/2021, a preto by matka mala viesť dieťa k obnoveniu citových väzieb k otcovi a prejaviť určitú mieru tolerancie vo vzájomných vzťahoch s otcom, bez ohľadu na pretrvávajúcu konfliktnú situáciu, na ktoré skutočnosti správne okresný súd prihliadol, keď uložil rodičom výchovné opatrenie v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, preto v týchto častiach rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

3. Na dovolanie otca proti rozsudku odvolacieho súdu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 1CdoR/15/2024 zo dňa 30. apríla 2025, ktorým napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vo výrokoch I. a II., ktorými zmenil výroky II. a III. rozsudku Okresného súdu Zvolen z 13. februára 2024 č.k. 5P/347/2017-1539 tak, že otec F. B., nar. XX.XX.XXXX je povinný platiť výživné pre maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 100,- Eur mesačne od 20.10.2017 do 31.08.2018 a vo výške 150,- Eur mesačne od 01.09.2018, vždy do každého 25. dňa v mesiaci k rukám matky vopred; na zameškanom výživnom za obdobie od 20.10.2017 do 26.06.2024 vo výške 7.519,- Eur súd povoľuje otcovi splátky po 50,- Eur mesačne, splatné spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení jednej splátky a vo výroku III., ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku V. rozsudku Okresného súdu Zvolen z 13. februára 2024 č.k. 5P/347/2017-1539 a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď v týchto častiach považoval rozsudky súdov oboch inštancií za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Dovolaciemu súdu nebolo zrejmé, z akých dôkazov súd prvej inštancie pri zisťovaní mesačných výdavkov maloletej a matky vychádzal, ani ako tieto dôkazy vyhodnotil, ktoré mesačné výdavky matky mal za preukázané ani to, ako súd prvej inštancie dospel práve k sume 100,- Eur, resp. 150,- Eur mesačne, okrem konštatovania, že suma 50,- Eur na výživu maloletej je nepostačujúca, resp. matka má vyššiu životnú úroveň ako otec, pričom otec je povinnou osobou, preto skúmal jeho majetkové pomery dôkladnejšie. Súdby síce poukázali na metodiku, avšak túto nemožno použiť bez toho, aby súd riadne zistil skutkový stav vo vzťahu k jednotlivým zákonným kritériám pre určenie vyživovacej povinnosti. Z odôvodnenia rozhodnutí oboch súdov teda dovolaciemu súdu nevyplýval vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Mal za to, že pri úprave styku otca s maloletou sa súdy nevyporiadali so znaleckými posudkami, ktoré boli v priebehu konania vypracované, pričom postoj rodičov, ako i maloletého dieťaťa sa v priebehu konania

viackrát menil. Súd v podstate prevzal názor maloletej vydávajúc ho za najlepší záujem maloletého dieťaťa, bez toho, že by vyhodnotili akékoľvek ďalšie skutočnosti (znalecké posudky, negatívne vplyvy matky na maloletú atď.). Dovolací súd sa z rozhodnutí súdov nedozvedel, aké skutočnosti pri posudzovaní najlepšieho záujmu maloletej posudzovali a ako ich vyhodnotili, preto konštatoval existenciu vady zmätočnosti konania vo vzťahu k výroku o neupravení styku otca s maloletou.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) opätovne preskúmal vec v súlade s ust. § 65 a § 66 CMP a rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o výživnom (II. a III.) a styku (V.) v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Medzi základné práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces. Za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu, za predpokladu, že ide o rozhodné závery, na ktorých stojí súdne rozhodnutie, keďže sa nevyžaduje odpoveď na každú vnesenú námietku. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom), odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

6. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností potom krajský súd v súlade s názorom dovolacieho súdu musel napadnutý rozsudok tak, ako je vyššie uvedené, zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (vyhodnotením dôkazov, ktoré žiadnym spôsobom nevyhodnotil súd prvej inštancie by došlo k porušeniu zásady dvojinštančnosti súdneho konania, keď účastník by už stratil možnosť podať proti takémuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok). V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie vyhodnotiť vykonané dokazovanie tak, aby z jeho rozhodnutia bolo zrejmé z ktorých konkrétnych skutočností pri určení výšky výživného pre maloletú A. vychádzal, keď dospel k záveru, že výživné vo výške 100,- Eur, resp. 150,- Eur zo strany otca postačuje na pokrytie potrieb maloletej, i to, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, lebo len potom bude môcť odvolací súd jeho rozhodnutie preskúmať (v prípade odvolania).

Obdobne sa bude musieť súd prvej inštancie vysporiadať s vykonaným dokazovaním pri rozhodovaní o úprave styku otca s maloletou, najmä pokiaľ ide o vykonané znalecké dokazovanie tak, aby z jeho rozhodnutia bolo zrejmé, aký význam mali tieto dôkazy pre rozhodnutie o úprave styku. V tejto časti bude potrebné zisťovať postoj maloletej k úprave styku a následne zväžiť potrebu zistenia príčin prípadného odmietania styku s otcom.

7. V novom rozsudku rozhodne i o trovách celého konania (§ 396 ods. 3, § 453 ods. 3 CSP).

8. V ostatných častiach, pokiaľ okresný súd zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky a určil nad výchovou maloletej výchovné opatrenie (výrok I. a IV.), ktoré neboli predmetom dovolacieho prieskumu, zostalo rozhodnutie okresného súdu v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13CoP/108/2024 zo dňa 26.06.2024 nedotknuté.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu dovolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).